

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 3T/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823010329
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Koreň
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7823010329.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Arpád Koreň, v trestnej veci obžalovaného A. B., na hlavnom pojednávaní konanom 17. januára 2024 v Rožňave,

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Revúcej, trvale bytom C.,
X. D. XXX/X, E. F., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody
Košice,

je vinný,

že od presne nezistenej doby, najmä však v období od mesiaca marec 2023 až do 15.08.2023, na rôznych miestach, ale najmä v spoločnej domácnosti v obci B., okres F., v byte bytového domu č. XXX, opakovane slovne a fyzicky napádal svoju manželku G. B. tak, že ju rukami udieral po celom tele, vyhrážal sa jej zabitím, pričom jej aj niekoľkokrát spôsobil rôzne drobné poranenia, s ktorými ale nebola na lekárskom ošetrení, pričom dňa 15.08.2023 v popoludňajších hodinách v kuchyni ich bytu po slovnej hádke ju fyzicky napadol tak, že jej dal dve facky, po ktorých spadla na podlahu, následne sa postavila, poškrabala ho na tvári, po čom ju silno strčil rukami do hrude, a keď sa udrela chrbtom do kuchynskej linky, na svoju obranu vzala do ruky kuchynský nôž, pričom v dôsledku týchto opakovaných konaní v nej vyvolával pocity strachu o svoj život a spôsobil jej fyzické a psychické utrpenie,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdaným zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 117/2023 Z. z. a súd ho

o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 53 ods. 1, 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, 5 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Trestného zákona na trest domáceho väzenia v trvaní 44 (štyridsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia každý deň v čase od 14.00 hod. do 09.00 hod. nasledujúceho dňa zdržiavať sa na adrese trvalého pobytu

XXX XX C., X. XXXX XXX/X, E. F., H. I. J. XX K. X. L. I. M. B. B. J. J. XXX, vo vlastníctve mesta Jelšava, pričom nájomníčkou bytu je C. J., vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, a to osobným identifikačným zariadením (§ 3 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov), zariadením na kontrolu prítomnosti v mieste výkonu rozhodnutia (§ 3 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona) a zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby (§ 3 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona).

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania akéhokoľvek druhu a množstva alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trvania výkonu trestu domáceho väzenia. Podľa ods. 3 písm. f) citovaného ustanovenia súd obžalovanému ukladá aj obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou G. B. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a to bez preukázateľného predchádzajúceho podnetu zo strany menovanej.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej G. B. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija menovanej bez toho, aby to ona sama neiniciovala, alebo ak by so stretnutím preukázateľne nesúhlasila.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v úvode hlavného pojednávania výslovne prehlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku kladne prehlásil, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, že rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, že bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za zločin, ktorý je mu kladený za vinu a že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Na základe uvedených prehlásení, súd u obžalovaného v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal jeho vyhlásenia a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná, a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vina obžalovaného nepochybne vyplýva z obsahu vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí poškodenej a ďalších listinných dôkazov. V tejto súvislosti sa súd podrobne oboznámil aj s obsahom vypracovaných písomných znaleckých posudkov z odboru zdravotníctvo – psychiatria (MUDr. Grešková) a z odboru psychológie (PhDr. Vozárová) a to tak vo vzťahu k obžalovanému, ako aj k poškodenej. Vykonané dokazovanie svedčí o tom, že obžalovaný v uvedenom období svojej manželke ako blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu. Týmto svojim konaním naplnil všetky zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Závažnosť konania obžalovaného je nutné vidieť v tom, že svojim konaním úmyselne narušil záujmy na ochrane rodiny, telesnej a duševnej integrity rodinných príslušníkov a blízkych osôb ako aj ich zdravia.

Obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, v mieste prechodného pobytu obec B. poukazuje na to, že v rodine dochádzalo často ku konfliktom a hádkam. Sprostredkovateľská agentúra vo svojej správe uviedla, že obžalovanému aj poškodenej bolo umožnené pracovať v Rakúsku, avšak ich správanie na pracovisku bolo problémové, preto boli v skúšobnej dobe prepustení. Obžalovaný bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 13.07.2023, kedy mu bol pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený peňažný trest vo výmere

800 eur, ktorý riadne vykonal dňa 07.08.2023. Na tomto mieste je však potrebné poukázať na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/38/2013-735 zo dňa 29.04.2013, ktorým mu bol pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov a desať mesiacov so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a ochranný dohľad na dobu troch rokov. Z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp 274/2019 zo dňa 29.01.2020 s tým, že mu bola určená skúšobná doba v trvaní štyridsaťosem mesiacov a nariadený probačný dohľad v trvaní tridsaťšesť mesiacov s uložením primeraných obmedzení a povinností.

Pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu súd postupoval podľa zákonných ustanovení § 34, § 38 ods. 2, 5 Trestného zákona. Podľa citovaného odseku 5 § 38 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. V danom prípade teda bolo potrebné základnú trestnú sadzbu, ktorú zákon upravuje v § 208 ods. 1 Trestného zákona v trvaní od troch rokov do ôsmich rokov upraviť na sadzbu od piatich rokov a šiestich mesiacov do ôsmich rokov. Pri rozhodovaní o konkrétnom treste súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní svojim vyhlásením uznal vinu zo spáchaného zločinu a svoj čin oľutoval. Ďalej bolo prihliadnuté na všetky okolnosti prejednávaneho prípadu a v tomto smere najmä na obsah písomných znaleckých posudkov z odboru psychológie a psychiatrie vypracovaných na osobu poškodenej, menovite na jej osobnostné a povahové vlastnosti vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam. Pozornosti súdu taktiež neušla skutočnosť, že prebieha rozvodové konanie medzi obžalovaným a poškodenou, v ktorom už bolo vyhlásené rozhodnutie o rozvode ich manželstva, a obžalovaný mení svoje bydlisko na pôvodný trvalý pobyt.

V zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia NSSR z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácií vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody zníženú o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v ods. 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 53 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona môže súd uložiť páchatel'ovi trest domáceho väzenia až na štyri roky ak

- vzhľadom na povahu trestného činu uvedeného v odseku 2, osobu a pomery páchatel'a postačuje uloženie tohto trestu,
- páchatel' dal písomný sľub, že v určenom čase bude sa zdržiavať v obydľí na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť,
- sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia súd môže uložiť trest domáceho väzenia vo výmere podľa odseku 1 za trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom neprevyšujúcou desať rokov, najmenej však na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom.

Vzhľadom na to, že probačný a mediačný úradník Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, vo svojej záverečnej správe o výsledku IPŠ konštatoval, že na vyššie uvedenej adrese sú splnené všetky podmienky pre kontrolu technickými prostriedkami v rámci výkonu trestu domáceho väzenia, súd uložil obžalovanému trest domáceho väzenia na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby. Súd postupoval analogicky v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona

so záverom, že okolnosti prípadu a situácia v akej sa tak obžalovaný ako aj poškodená v súčasnej dobe nachádzajú, umožňujú takýto mimoriadny postup. Súd vo výroku rozsudku bližšie špecifikoval podmienky výkonu trestu domáceho väzenia, ktoré bude musieť obžalovaný počas jeho výkonu dodržať a uložiť primerané obmedzenia a povinnosti, ktoré budú chrániť jednak záujmy spoločnosti, ale najmä záujmy poškodenej.

Podľa § 53 ods. 6 Trestného zákona ak odsúdený neplní obmedzenia alebo povinnosti vyplývajúce z trestu domáceho väzenia alebo marí výkon kontroly technickými prostriedkami, súd trest premení na nepodmienečný trest odňatia slobody tak, že nevykonaný deň trestu domáceho väzenia sa rovná jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Poškodená si neuplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody a preto súd o povinnosti nahradiť škodu nerozhodoval.

Z týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.